

Terjed a fény

Aznap született decemberben
Sztálin, huszonegyedikén,
melyen az éj kezd zsugorodni
és növekedni kezd a fény.

Régi költők e naphoz sokszor
fűztek homályos jóslatot.
De ő úgy hozta a jövőt, hogy
homályos multat oszlatott.

Homályos, szennyes, éjsötét
évszázadok falába ő
Leninnel vágott ablakot,
hogy felragyogjon a jövő.

Felragyogott, árad, növekszik.
győzelmesen terjed a fény
szélesedő napokat gördít
ötéves tervek kerekén.

E fényt, e győztesen növekvőt
ő hozta hozzánk is, Sztálin,
mert negyvenötben ez csillant föl
szabadító jegyverein.

Eljen sokál A Béke pártja
a széles földön zengi őt;
csaltogjon hát szép lobogója
az újuló szívek fölött!

Sztálinhoz száll a hálaének,
ki a jövőnek apja lett,
ki a Vörös Térről jelénk is
derüs mosollyal integet.

A fénnel együtt született,
minden napját ez járja át,
s a fényben szikrázó jövő
ragyogja vissza mosolyát!

Devecseri Gábor